

Peikon vuosi

MAALISKUU (maaliskuun värit ovat keltainen ja sininen)

Lapset tulevat tilaan ja laittavat omat peikkonsa nukkumaan peikon majan eteen

Muistellaan mitä aiemmin on tapahtunut:

Hyvin hiljaa, hyvin hiljaa

nyt kuuluu keijujen äänet

ne tanssivat taas läpi yön laulaen

läpi yön laulaen

Peikon syntymäpaikan ylle putoaa keijupölyä.

KEIJUJEN TAIKAPÖLYSTÄ SYNTYI PIKKUINEN PEIKKO
IKIVIHREÄN KUUSEN KAINALOSTA KUULUI HENKÄYS HEIKKO

RUUSUN; PIHLAJAN JA TYRNIN MARJAT EIVÄT OLE PEIKKOJEN HERKKUA LAIN
APPELSIINI JA PORKKANA KELPAAVAT TAKKUTUKALLE VAIN

SAMMALTA JA LEHTIÄ ALLE, OKSISTA KATTO PÄÄN PÄÄLLE
PEIKON KOTI ANTAA SUOJAA JOKA SÄÄLLE

PÄÄN, KAULAN JA KÄDET KUN PEITTÄÄ
VOI ULKONA TALVELLA KUPERKEIKKOJA HEITTÄÄ

EI KAVEREIDEN KANSSA LEIKIT LUISTA
JOS EI HÖPÖJÄ TEHTYÄÄN ANTEEKSII PYYTÄÄ MUISTA

Metsässä on hiljaista, kaikki eläimet nukkuvat pesissään. Viime aikoina ei ole ollut pakkasta vaan aurinko on paistanut lämpimästi siniseltä taivaalta.

Runo: Aurinko aurinko lettuja paistaa. Hauska on auringon lettuja maistaa. Kiipeän puuhun, nakkelen suuhun, loput voin heittää ukolle kuuhun. Sitten käynkin nukkumaan, pikkuinen masuni pullollaan.

Mitä kummaa lumen alta on paljastunut? Ensimmäisenä metsään tulee siili.

Ai jai jai, kastutaan, siiliäiti juoksee. Lapsiaan sukkelaan vie se kuusen luokse

Ai jai minun jalkaani sattui. Joku on tukkinut pesäni suun peltipurkin kannella. Voi minun nenääni sattui. Hyvänen aika miltä täällä metsässä näyttää. Ovatkohan muut jo huomanneet? Mitä täällä tapahtuu?

Jänis loikkii paikalle.

Jänis istui maassa torkkuen, torkkuen, mikä sul on jänönen, kun et enään hyppäle

hyppää pois, hyppää pois, hyppää pois

Mitä ihmettä, polulla on lasipurkki. Kuka sen on tuonut metsään ja jättänyt polulle. Kämpälääni sattui kun törmäsin siihen. Onneksi se ei ollut mennyt rikki, sillä sirpaleet olisivat voineet tehdä kämpälääni haavan. Mitä täällä metsässä tapahtuu?

Orava tulee paikalle.

Kas kuusen latvassa oksien alla on pesä pienoinen oravalla

sen poikaset siinä ne leikkiä lyö ja pikku hampahin siementä syö

On siinä vehreä, vilpoinen katto ja naavoista lämpöinen lattiamatto

ja pikkuruikkuiset ikkunat ja vuoteena sammalet vihannat

Voi ihmettä, joku on heittänyt puuhun asti muovipussin. Kuka kumma sellaista tekee? Jos en olisi huomannut pussia olisin voinut liukastua ja pudota puusta.

Ystävykset kauhistelevat metsänsä tilaa ja päättävät puhua asiasta peikon kanssa. Jospa yhdessä keksittäisiin keino. Peikko herää kolostaan. Yhdessä päätetään siivota metsä. Roskat kerätään yhdessä pussiin ja peikko lupaa viedä sen metsän laidalla sijaitsevaan roskikseen. Siivous luistaa mukavasti siivouslaulua laulaessa.

Roskat roskikseen, koko metsä kuntoon

meillä on siivouspäivä, roskat roskikseen.

Roskat roskikseen, kuka on niin höpsö

että metsää roskaa, roskat roskikseen

Runo: Ei metsään saa roskia pudottaa
vaan ne pitää roskikseen asti kuljettaa.

Peikkolaulu:

Tässäpä syntyi peikko tinttan tanttan talla lei, tässäpä syntyi peikko, tässäpä syntyi peikko

Peikko se tahtoo ruokaa tinttan tanttan talla lei, marjoja tänne tuokaa, marjoja tänne tuokaa

Peikko se tahtoo nukkua tinttan tanttan talla lei, oman kodin lämmössä, oman kodin lämmössä

Peikko se tahtoo vaatteita tinttan tanttan talla lei, voi ulkona talvella leikkiä, voi ulkona talvella leikkiä

Peikko se tahtoo leikkiä tinttan tanttan talla lei, ystävien seurassa, ystävien seurassa

Metsä on täynnä roskia tinttan tanttan tallalei, täytyy yhdessä siivota, täytyy yhdessä siivota

Piiriin ja jatketaan peikkolaulua lasten keksimillä asioilla, mitä peikko tahtoo

Lapset ottavat omat peikkonsa syliinsä viimeiseen lauluun.

Tuokio päättyy Peikkoäidin kehtolauluun, jolloin lapset makaavat lattialla `nukkumassa` ja aikuiset silittelevät heitä laulun ajan.